

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17291/2024
18.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Јасминке Обућина, чланова већа, у парници тужила АА, ББ и ВВ, сви из ..., општина ..., које заступа заједнички пуномоћник Драган Николић адвокат из ..., против тужених, мал. ГГ, мал. ДД, из ..., Општина ..., чији је заједнички законски заступник отац ЂЂ из ..., општина ... и ЕЕ из ..., општина ... које заступа заједнички пуномоћник, Томислав Петровић, адвокат из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5141/23 од 16.05.2024. године, у седници већа одржаној 18.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5141/23 од 16.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П 1228/20 од 04.07.2023. године, ставом два је одбијен тужбени захтев тужила према туженим, којим су тражиле да се утврди да је без дејства према њима Уговор о поклону ОПУ-53/14 од 18.09.2014. године закључен пред јавним бележником Чедомиром Марјановићем из ..., спроведен у листу непокретности бр. ... КО ... на 6/12 удела КП .../... површине 971м² њива 4. класе, кп.бр. .../... површине 1750м², ... 2. класе, кп.бр. ... површине 100м², земљиште под зградом-објектом, кп.бр. ... површине 126м², земљиште под зградом – објектом кп.бр. ... површине 104м², земљиште под зградом – објектом кп.бр. ... површине 104м², земљиште под зградом – објектом кп.бр. ..., површине 39м², земљиште под зградом – објектом кп.бр. ..., површине 32м², земљиште под зградом – објектом кп.бр. ..., површине 500м², земљиште уз зграду – објекат кп.бр. ..., површине 936м², воћњак 3. класе, па се обавезују тужени да трпе намирење потраживања у износу од 840.000,00 динара. Став два првостепене одлуке обавезане су тужиле да туженим као солидарним повериоцима исплати трошкове поступка у износу од 177.750,00 динара, и то свака тужила по 1/3 овог износа у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5141/23 од 16.05.2024. године, укинута је пресуда Основног суда у Великој Плани П 1228/20 од 04.07.2023. године, у ставу другом и трећем изреке. Ставом два усвојен је тужбени захтев и утврђено да је без дејства према тужилама Уговор о поклону ОПУ 53/14 од 18.09.2014. године

закључен пред Јавним бележником Чедомиром Марјановићем из ..., спроведен у листу непокретности бр. ... КО ... на 6/12 удела КП .../... површине 971м² њива 4. класе, кп.бр. .../... површине 1750м², виноград 2. класе, кп.бр. ... површине 100м², земљиште под зградом-објектом, кп.бр. ... површине 126м², земљиште под зградом – објектом, кп.бр. ... површине 104м², земљиште под зградом – објектом, кп.бр. ... површине 104м², земљиште под зградом – објектом, кп.бр. ..., површине 39м², земљиште под зградом – објектом, кп.бр. ..., површине 32м², земљиште под зградом – објектом, кп.бр. ..., површине 500м², земљиште уз зграду – објекат, кп.бр. ..., површине 936м², воћњак 3. класе, у обиму потребном за намирење њихових потраживања па се обавезују тужени да трпе намирење потраживања тужила у укупном износу од 840.000,00 динара. Ставом три обавезани су тужени као солидарни дужници да тужилама надокнаде трошкове парничног поступка и то на име трошкова првостепеног поступка 652.940,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана стицања услова за извршење па до исплате, као и износ од 39.800,00 динара на име трошкова другостепеног поступка, а све у року од 15 дана од пријема пресуде. Ставом четири одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, из свих законом дозвољених ревизијских разлога.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23) и утврдио да ревизија тужених није основана. У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Других битних повреда одредаба парничног поступка које могу представљати ревизијски разлог нема.

Предмет тужбеног захтева је побијање Уговора о поклону којим је отац тужила као поклонодавац располагао имовином у корист тужених, као поклонопримаца, а ради намирења потраживања тужила у износу од 840.000,00 динара.

Према утврђеном чињеничном стању, ЖЖ и ЂЂ, родитељи тужила, били су у браку који је разведен пресудом Општинског суда у Пожаревцу П 255/05-36 од 30.11.2005. године, а поравнањем закљученим пред истиим судом у предмету П 2047/03-36 од 28.05.2004. године, обавезан је ЂЂ да на име издржавања заједничке малолетне деце, овде тужила, АА, ББ и ВВ, њиховом законском заступнику, мајци, ЖЖ, исплаћује месечно износ од 5.000,00 динара, за свако дете почев од 01.06.2004. године па убудуће, док за то постоје законски услови. Како ЂЂ није извршавао законску обавезу издржавања тужила, у месечним износима утврђеним наведеним поравнањем, законски заступник тужила покушала је кроз више извршних поступака покренутих током 2004. и 2005. године да наплати доспело потраживање, али без успеха, након чега су тужиле против истог Основном јавном тужилаштву у Пожаревцу поднеле кривичну пријаву дана 29.08.2013. године, која је заведена под бројем Ктр 997/13 због извршења кривичног дела недавања издржавања из члана 195. став 1. КЗ. Наредбом ОЈТ у Пожаревцу Кт 997/13 од 25.08.2014. године одложено је кривично гоњење ЂЂ под условом да неисплаћене обавезе издржавања исплати у 12 месечних рата. Како је, након доношења наведене наредбе ЂЂ извршио ново кривично дело недавања издржавања, правноснажном пресудом Основног суда у Пожаревцу К 51/15-39 од 29.03.2015. године, ЂЂ је због извршених кривичних дела недавања издржавања

из члана 195. став 1. КЗ утврђено јединствена казна затвора у трајању од једне године, изречена условна осуда, тако што је одређено да се утврђена казна неће извршити уколико у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и уколико у року од 6 месеци од дана правноснажности пресуде исплати законском заступнику тужила све доспеле, а неисплаћене рате издржавања, и то за дете, АА износ од 230.000,00 динара, за дете ББ износ од 280.000,00 динара и за дете ВВ износ од 280.000,00 динара, или укупно 790.000,00 динара. Тужиле, АА и ББ, постале су пунолетне до дана подношења тужбе, али су се налазиле на редовном школовању и по том основу доспео је још дуг дужника издржавања за период од априла месеца до августа месеца 2015. године у укупном износу од 50.000,00 динара на име издржавања ове две кћери до дана подношења тужбе (5 месеци по 5.000,00 динара за сваку малолетну кћерку). ЂЂ до дана подношења тужбе није исплатио ни један месечни износ издржавања. Уговором о поклону ОПУ 53/14 од 18.09.2014. године, закљученим пред Јавним бележником Чедомиром Марјановићем из ..., ЂЂ је отуђио своју целокупну непокретну имовину, ближе описану изреком другостепене одлуке. На основу наведеног уговора извршен је упис права својине у корист тужених на непокретностима, које су предмет уговора о поклону, са по 2/12 на кп.бр. .../..., .../... и ... уписане у ЛН ... КО ... (са сувласничког удела ЂЂ, који је са другим сувласником, ЗЗ, имао у својини на по ½ идеалних делова. Дужник издржавања ЂЂ је био запослен у ..., остваривао је зараду од 73.000,00 динара, али како му није продужен уговор, запослио се у фирми „...“ чији је оснивач његова садашња супруга, на ком месту не остварује приходе, односно ради без зараде. Такође у предузећу за ... „...“ ДОО ..., чији је једини оснивач не остварује зараду, а друштво је у блокади. Нема у својини ни покретну ни непокретну имовину.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд применио материјално право када је тужбени захтев тужила, за побијање правне радње дужника, предузете на штету поверилаца усвојио.

Према члану 280. став 2. Закона о облигационим односима, сматра се да је правна радња предузета на штету поверилаца ако услед њеног извршења дужник нема довољно средстава за испуњење потраживања. Чланом 281. став 1. истог закона прописано је да се теретно располагање може побијати ако је у време располагања дужник знао или је могао знати да предузетим располагањем наноси штету својим повериоцима и ако је треће лице са којим је или у чију је корист правна радња предузета, то било познато или је могло бити познато. Према ставу 3. члана 281. Закона о облигационим односима код бесплатних располагања и са њима изједначених правних радњи сматра се да је дужник знао да предузетим располагањем наноси штету повериоцима, и за побијање тих радњи не захтева се да је трећем лицу то било познато или могло бити познато.

Из утврђеног чињеничног стања неспорно произилази да је поклонодавац, ЂЂ, располагао предметним уговором о поклону једином својом имовином у корист тужених при чему не остварује никакве приходе. С обзиром да ЂЂ, не поседује никакву другу имовину чијом би продајом тужиле могле да намире своје потраживање, а што је последица предузете правне радње која се у овом поступку побија, уговора о поклону, који је закључио дужник, ЂЂ као поклонодавац у корист тужених као поклонопримаца, то је правилан закључак другостепеног суда да је тужбени захтев тужила основан, у обиму потребном за намирење тужила по основу

обавезе дужника за издржавање истих, а у укупном износу од 840.000,00 динара. Правилан је закључак првостепеног суда да су испуњени услови из члана 280. и члана 281. став 3. Закона о облигационим односима за побијање правне радње дужника предузете на штету повериоца.

Неосновано се ревизијом указује да нису испуњени сви законски услови за побијање дужникових правних радњи, јер тужиље нису успеле да се намире у извршним поступцима покренутим против дужника, односно да су извршни поступци обустављени, пре него што је дошло до намирења, из којих разлога ревидент сматра да нема услова за побијање правне радње дужника, јер тужиље нису доказале инсолвентност дужника.

Ово из разлога што према члану 280. став 1. Закона и облигационим односима право на побијање дужникових правних радњи има поверилац чије је потраживање доспело на наплату. Чињеница да су извршни поступци вођени током 2004. и 2005. године обустављени, не значи да тужиље у овом поступку нису доказале да принудним путем нису у могућности да се намире из измовине дужника, код чињенице да дужник не располаже ни покретном ни непокретном имовином и нема никаквих прихода. За успешно побијање потребно је да се докаже вероватна инсолвентност дужника у односу на могућност намирења потраживања тужиља, а тужиље су у овом поступку доказале немогућност намирења својих потраживања од дужника, чиме су доказале инсолвентност истог.

Како се ни осталим ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић